

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 7 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Salariații care beneficiază de salariu de merit și cuantumul acestuia se stabilesc în raport cu rezultatele obținute în activitatea desfășurată. Activitatea acestor salariați se analizează în fiecare an și, în raport cu rezultatele obținute, se stabilește menținerea sau retragerea salariului de merit.“

2. Articolul 9 alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În mod excepțional, Biroul permanent, la propunerea secretarului general, poate reduce la 6 luni vechimea minimă necesară pentru trecerea într-o gradăție superioară.“

3. După articolul 12 se introduc articolele 12¹ și 12², cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Salariații care au o vechime în muncă în cadrul aparatului Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, de cel puțin 2 ani, primesc lunar un spor de stabilitate de 5%, calculat la salariul de bază.

(2) Pentru fiecare an de vechime în muncă, care depășește pragul de 2 ani, la procentul prevăzut la alin. (1) se adaugă câte 3 procente.

(3) Sporul de stabilitate, acordat în condițiile alin. (1) și (2), nu poate depăși 20% din salariul de bază.

(4) Sporul de stabilitate se acordă cu data de împlinire a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea prevăzută la alin. (1) și (2).

(5) Sporul de stabilitate nu se acordă persoanelor încadrate în muncă după pensionare.

Art. 12². — (1) Salariații încadrați în funcții specifice din aparatul Camerei Deputaților sau al Senatului primesc lunar un spor de confidențialitate de 15%, calculat la salariul de bază.

(2) De sporul prevăzut la alin. (1) beneficiază și salariații încadrați în alte funcții decât cele specifice din aparatul celor două Camere ale Parlamentului, care desfășoară activități de salubritate, lucrări și activități în funcții de

lite de Biroul permanent al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz.“

4. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Premiera salariaților încadrați în aparatul Camerei Deputaților sau al Senatului se face dintr-un fond de premiere care se constituie prin aplicarea unei cote de 10% asupra fondului de salarii, aprobat anual prin buget fiecărei Camere a Parlamentului. Din acest fond pot fi acordate premii în cursul anului, de regulă trimestrial, salariaților care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate în activitate, apreciate ca valoroase.“

5. La articolul 18, după alineatul (1) se introduce alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Angajarea colaboratorilor, perioadele de colaborare, timpul de muncă sau lucrările executate, răspunderile, drepturile cuvenite și modalitatea de plată se stabilesc prin convenții civile, înregistrate la Camera Deputaților sau la Senat, după caz.“

6. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

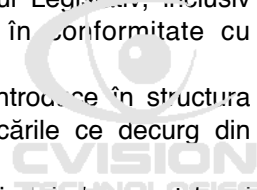
„Art. 20. — (1) Salariatul numit temporar să îndeplinească atribuțiile de conducere ale unui compartiment sau sector de activitate, în cazul în care șeful acestuia lipsește o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice și nu beneficiază de salariu pe această perioadă primește, pe lângă salariul de bază al funcției, gradului sau treptei profesionale în care este încadrat, indemnizația corespunzătoare funcției de conducere pe care o preia.

(2) În cazul în care, pentru anumite funcții de conducere, sunt prevăzute salarii de bază fixe, fără indemnizații de conducere, persoana numită temporar să îndeplinească o astfel de funcție beneficiază de salariul de bază stabilit pentru aceasta.“

Art. II. — Prevederile prezentei legi se aplică, în mod corespunzător, și personalului Consiliului Legislativ, inclusiv celui încadrat pe funcțiile salarizate în conformitate cu Legea nr. 40/1991, republicată.

Art. III. — Ministerul Finanțelor va introduce în structura bugetului de stat pe anul 1997 modificările ce decurg din aplicarea prezentei legi.

Art. IV. — Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și

României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, cu modificările ulterioare, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, cu modificările ulterioare, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 1 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE LUPU

București, 9 iulie 1997.
Nr. 127.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 iulie 1997.
Nr. 310.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind numirea în funcție a unor magistrați

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 73 lit. a) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător și de procuror magistrații menționați în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 iulie 1997.
Nr. 277.

ANEXĂ

A. JUDECĂTORI

— Judecătoria Fieni
— Judecătoria Campulung

— Bădescu Lorena-Patricia
— Austrianu Elena Alina
— Moșneanu Emanuela
— Vintilă Mihaela

— Judecătoria Căstelnu de Jos
— Judecătoria Teoșeni

- Judecătoria Râmnicu Vâlcea
 - Judecătoria Drăgășani
 - Judecătoria Horezu

 - Tribunalul Harghita
 - Judecătoria Miercurea-Ciuc
 - Judecătoria Toplița
 - Judecătoria Ploiești

 - Judecătoria Vălenii de Munte
 - Judecătoria Buzău

 - Judecătoria Târgoviște

 - Judecătoria Găești
 - Judecătoria Pucioasa
- Simion Dalia
 - Baciú Roșita-Elisabeta
 - Bogoslov Mihaela
 - Crișan Valentina
 - Fulga Violeta
 - Lörincz Szidonia
 - Erdős Iuliu
 - Mureșan Alexandrina
 - Botez Andra Corina
 - Pigui Cristina
 - Scheau Cristina
 - Stanciu Violeta
 - Țățăra Atena-Cristina
 - Roman Cristina
 - Anton Ana-Maria
 - Jilavu Clara-Magdalena
 - Leordean Adriana-Liliana
 - Nica Luiza-Mihaela
 - Popoiag Elena-Carmen
 - Nae Ileana-Alina
 - Luca Valeria.

B. PROCURORI

- Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Aiud
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Blaj
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu

 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Săliște
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Petroșani
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Orăștie
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Pitești
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Costești
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Râmnicu Vâlcea
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Drăgășani
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Horezu
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea

 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Marghita
 - Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești
 - Parchetul de pe lângă Judecătoria Buzău
- Corodeanu Adela-Minodora
 - Suciu Ioan-Daniel

 - Macaveiu Liliana
 - Aron Ioan-Marius
 - Comăniță Aurelia Danusia
 - Jugastru Remus
 - Stănculescu Bogdan Ion
 - Țițian Dana
 - Bâldea Georgiana Gabriela
 - Velicu Victorița
 - Kando Gabriela Mirela

 - Sârb Anca-Elena
 - Șofan Dumitru
 - Iancu Ana-Maria

 - Dumbravă Dinu-Florin
 - Focică Mihaela-Florina
 - Austrianu Mărgărit-Răzvan

 - Stoica Gheorghe

 - Oltei Gabriela-Iuliana

 - Caplea George-Dacian

 - Buduluca Cerasela-Mihaela

 - Dumitrescu Adina-Monica
 - Moldovan Annie-Marie-Diana
 - Popa Vasile Constantin
 - Roman Călin-Gheorghe
 - Ciupa Aurica

 - Mintăș Alexandru-Gheorghe

 - Iordăchescu Constantin-Eugen

 - Dincă Daniela
 - Tudose Liviu Mihail
 - Anghel Daniela
 - Vasileșcu Maria

— Cristea Daniela-Maria, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare
 — Popescu Ovidiu Horea, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare
 — Purice Marcel-George, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Tulcea
 — Somăcescu Simona Olimpiada, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj
 — Constanda Liliana-Magdalena, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila

— Anghel Alexandru, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași
 — Szábó Laurențiu, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș
 — Vrabie Moisa Marcel, procuror la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial
 — Budu Marius Flaviu, procuror la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind revocarea din funcție a unor procurori financiari

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 109 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerile Plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se revocă din funcția de procuror financiar următorii:
 — doamna Piloș Florina;
 — domnul Popescu Nicolae.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 iulie 1997.
 Nr. 287.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea drapelului de luptă Batalionului 814 Tancuri

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 814 Tancuri.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.
 Nr. 289.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea drapelului de luptă Batalionului 20 Vânători de Munte

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 20 Vânători de Munte.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Batalionului 485 Transmisiuni**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 485 Transmisiuni.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.
Nr. 291.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Batalionului 166 Cercetare**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 166 Cercetare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.
Nr. 292.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Batalionului 121 Cercetare**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 121 Cercetare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Divizionului 205 Artilerie Antiaeriană**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 205 Artilerie Antiaeriană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

Nr. 294.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Divizionului 325 Artilerie Antitanc**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 325 Artilerie Antitanc.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

Nr. 295.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Divizionului 222 Autotunuri**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

P reș edin te României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 222 Autotunuri.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Divizionului 55 Artilerie**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 55 Artilerie.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.
Nr. 297.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Divizionului 55 Artilerie Antiaeriană**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 55 Artilerie Antiaeriană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.
Nr. 298.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă
Divizionului 817 Artilerie Antitanc**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 817 Artilerie Antitanc.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea drapelului de luptă Divizionului 815 Artilerie**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Divizionului 815 Artilerie.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

Nr. 300.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea drapelului de luptă
Batalionului 27 Vânători de Munte „Bogdan Vodă“**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 27 Vânători de Munte „Bogdan Vodă“.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 iulie 1997.

Nr. 301.

D E C I Z I I**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****S E N A T U L****D E C I Z I E****privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

Având în vedere cererea Biroului permanent al Senatului, în temeiul art. 63 alin. (2) și (3) din Constituția României, se convoacă Senatul în sesiune extraordinară în ziua de 11 iulie 1997, ora 8,30.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

București, 9 iulie 1997.

Nr. 11.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 18*)**

din 29 ianuarie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar

Florin Bucur Vasilescu — președinte
 Nicolae Popa — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, invocată de Petroșanu Ionel, recurent în Dosarul nr. 784/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 15 ianuarie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată.

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22 ianuarie 1997, iar apoi la 29 ianuarie 1997, când a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 784/1996, Curtea Supremă de Justiție — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 32 din 18 august 1995 privind timbrul judiciar.

În motivarea excepției, recurentul Petroșanu Ionel susține că Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 „încalcă dreptul constituțional la petiție, care trebuie să fie gratuit, și că Guvernul nu era competent să emită o reglementare în acest sens”.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că „actul normativ invocat nu contravine prevederilor constituționale la care s-a făcut referire, Guvernul fiind abilitat să emită astfel de ordonanțe prin însăși Constituția țării”.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului, precum și al Guvernului, asupra excepției invocate.

Cele două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părților, concluziile recurentului și cele ale procurorului, dispozițiile ordonanței atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 3 și 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Așa după cum rezultă din motivele excepției de neconstituționalitate, consemnate în încheierea instanței, autorul excepției invocă neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, întrucât prin aceste prevederi se încalcă dispozițiile art. 47 din Constituție, care garantează dreptul de petiționare. Pe de altă parte, fără să indice un impediment constituțional,

consideră că Guvernul nu este competent să emită o reglementare având ca obiect instituirea timbrului judiciar.

Prin notele scrise depuse la dosarul instanței, autorul excepției de neconstituționalitate invocă, de asemenea, încălcarea, prin prevederile respectivei ordonanțe, a dispozițiilor art. 138 din Constituție, privind impozitele și taxele, și ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora „nimeni nu este mai presus de lege”. În fine, se consideră că prin instituirea timbrului judiciar se încalcă și dispozițiile art. 21 alin. (2) din Constituție, care prevăd că nici o lege nu poate îngradi accesul liber la justiție.

Cercetarea tuturor temeiurilor invocate de autorul excepției de neconstituționalitate conduce la concluzia că aceasta este nefondată.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 s-a instituit „timbrul judiciar”, care, în condițiile acestei ordonanțe, se aplică acțiunilor, cererilor, actelor și serviciilor de competența tuturor instanțelor judecătorești, Ministerului Justiției și instituțiilor subordonate acestui minister, precum și actelor notariale care se îndeplinesc de către notarii publici. Potrivit art. 9 din această ordonanță, cererile pentru care se datorează timbru judiciar nu vor fi primite și înregistrate, dacă nu sunt timbrate corespunzător; în cazul nerespectării dispozițiilor ordonanței, se va proceda conform prevederilor legale în vigoare referitoare la taxa de timbru.

Astfel cum este reglementat timbrul judiciar, el semnifică o problemă de fiscalitate pentru servicii publice. Împreună cu taxa de timbru, timbrul judiciar semnifică ceea ce s-a numit „impozit pe justiție”.

Atât timbrul judiciar, cât și taxa de timbru nu sunt contrare prevederilor art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție. Cât privește taxa de timbru, Curtea Constituțională s-a pronunțat constant în sensul că accesul liber la justiție nu presupune gratuitatea acesteia. Justiția este un serviciu public al statului, iar costurile sale se suportă de la bugetul de stat, la ale cărui venituri contribuie toți cetățenii. Este echitabil ca o parte dintre cheltuieli să fie suportată de cei care recurg la acest serviciu și aceasta se realizează prin plata taxelor de timbru.

În acest sens, urmează a se reține considerentele Deciziei nr. 1 din 8 februarie 1994 a Plenului Curții Constituționale și ale Deciziei nr. 7 din 2 martie 1993, rămasă definitivă, prima publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, iar cea de-a doua, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 27 iulie 1993. Mai recent, în același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 97 din 24 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996.

Pe de altă parte, în considerarea prevederilor art. 274 alin. 1 din Codul de procedură civilă, contribuția justițiabilului prin avansarea unei părți din cheltuielile pe care le implică serviciul public al justiției poate fi recuperată de la partea care cade în pretenții, în rotându-se în cheltuielile de judecată.

Pentru identitate de rațiune, timbrul judiciar nu poate avea o altă semnificație și nu poate conduce la alte consecințe decât cele ale taxei de timbru.

Este de observat, de asemenea, că art. 21 din Constituție, prin care se garantează accesul liber la justiție, nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție.

Autorul excepției de neconstituționalitate își motivează însă susținerea sa și pe ideea că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 „încalcă dreptul constituțional la petiție, care trebuie să fie gratuit“. Într-adevăr, art. 47 din Constituție, consacrand dreptul de petiționare, precizează că exercitarea acestuia „este scutită de taxă“. Numai că, astfel cum rezultă din chiar reglementarea constituțională, accesul la justiție, care presupune o cerere adresată instanței, nu este identic cu dreptul de petiționare, fiecare dintre aceste drepturi având determinări specifice și exclusive. De regulă, cererea în justiție se rezolvă în cadrul unei proceduri jurisdicționale; dimpotrivă, petiția se rezolvă, de regulă, în cadrul unei proceduri administrative, având o anumită specificitate de natură necontencioasă.

Se mai susține, de asemenea, că „Guvernul nu este competent“ să instituie timbrul judiciar, el putând să emită, cum precizează art. 107 din Constituție, hotărâri pentru organizarea executării legilor. Astfel se ignoră însă faptul că, în temeiul art. 107 alin. (3) și al art. 114 din Constituție, Guvernul poate emite ordonanțe, exceptând domeniul legilor organice. Or, din cuprinsul art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte reglementări constituționale nu rezultă cerința ca taxele în justiție, implicit timbrul judiciar, să fie reglementate prin lege organică.

Prin notele scrise depuse la dosarul instanței, autorul excepției de neconstituționalitate evocă și încălcarea dispozițiilor art. 138 din Constituție. Potrivit alin. (1) al acestui

articol, impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat „se stabilesc numai prin lege“. Aceste prevederi trebuie însă coroborate cu cele ale art. 114 din Constituție, privind delegarea legislativă, în sensul că Guvernul poate emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Pe baza textelor constituționale menționate nu s-ar putea deci susține că Guvernul nu era competent să emită o ordonanță privind timbrul judiciar. De altfel, este de observat că Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, emisă în temeiul art. 1 lit. b) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, a fost aprobată prin Legea nr. 106 din 16 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 21 noiembrie 1995.

În sfârșit, invocarea încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „nimeni nu este mai presus de lege“, nu are incidență cu obiectul excepției de neconstituționalitate. Dacă, totuși, s-ar păstra în discuție acest incident de neconstituționalitate, ar urma să se observe că, prin emiterea ordonanței, Guvernul a acționat pe baza unei legi de abilitare, precum și că, ulterior, ordonanța a fost aprobată prin lege, așa încât această autoritate nu s-a situat „mai presus de lege“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, invocată de Petroșanu Ionel în Dosarul nr. 784/1996 al Curții Supreme de Justiție – Secția contencios administrativ.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 29 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 4 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Petroșanu Ionel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 18 din 29 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 mai 1997, în prezența recurentului Petroșanu Ionel, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la aceeași dată.

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amâ-

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 18 din 29 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, invocată de Petroșanu Ionel în Dosarul nr. 784/1996 al Curții Supreme de Justiție – Secția contencios administrativ.

Împotriva acestei decizii, Petroșanu Ionel a declarat recurs, în esență, pentru următoarele motive:

— art. 260 din Codul de procedură civilă stabilește că pronunțarea nu se poate amâna decât pentru maximum 7 zile, iar Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale prevede un termen de 10 zile, text care trebuie anulat;

— potrivit art. 264 din Codul de procedură civilă, motiva-

pronunțare, regulamentul sus-menționat stabilind însă un termen de două luni, iar decizia atacată a fost redactată după 35 de zile, ceea ce, de asemenea, conduce la anularea Deciziei nr.18/1997;

– necomunicarea încheierii de la filele 31–34 – prin care s-a respins cererea de recuzare – constituie infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor obștești și fals intelectual;

– potrivit art. 301 alin. 1 din Codul de procedură civilă, termenul de recurs este de 15 zile de la comunicarea hotărârii, chiar dacă prin legi speciale s-ar fi dispus altfel, or Legea nr. 47/1992 a limitat termenul de recurs la 10 zile;

– instanța de fond nu s-a pronunțat asupra cererii recurentului privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.295/1990, a cărei valabilitate a expirat la 13 iunie 1991 potrivit Legii de abilitare nr. 36 din 7 decembrie 1990, care abilitase Guvernul să emită numai ordonanțe, iar nu și hotărâri;

– decizia atacată nu se pronunță asupra susținerii că intimatul a fost obligat la plata taxei de timbru pentru transmiterea cauzei de la un complet de judecată la altul, ba chiar i s-a pretins taxă de timbru pentru judecarea recursului de față;

– Decizia nr. 18/1997 este lipsită de temei legal și dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legilor, deoarece precizează că accesul la justiție, care presupune o cerere adresată instanței, nu este identic cu dreptul de petiționare, întrucât petiția se rezolvă în cadrul unei proceduri administrative, având o anumită specificitate de natură necontencioasă;

– instanța de fond s-a pronunțat în lipsa punctelor de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă se invocă și alte motive de casare, în care recurentul formulează sugestia că Decizia nr. 18/1997 este rezultatul unor „negocieri întreprinse pentru un trafic de conștiință în vederea nesocotirii unor motive contrare propriilor convingeri autorilor acestor hotărâri ilegale, sprijinite pe o infrastructură putredă“. Se reiau în acest context susținerile formulate de recurent în motivele dezvoltate mai sus.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile Ordonanței Guvernului nr. 32/1995, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Motivele de recurs prin care se susține că nu au fost respectate termene și condiții prevăzute de Codul de procedură civilă sunt neîntemeiate. Potrivit dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992 „procedura jurisdicțională prevăzută

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Petroșanu Ionel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 18 din 29 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

de prezenta lege se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale. Compatibilitatea se hotărăște exclusiv de Curte“. Rezultă că procedura contenciosului constituțional este derogatorie de la procedura civilă. Astfel, dacă textul Legii nr. 47/1992 cuprinde dispoziții diferite de cele ale dreptului comun, se vor aplica cele dintâi, iar dacă nu există o dispoziție expresă, compatibilitatea se hotărăște exclusiv de Curte, fie prin regulamentul său de organizare și funcționare, fie în mod individual, la speță.

Nici motivul de recurs privind necomunicarea încheierii prin care a fost respinsă cererea de recuzare nu este întemeiat. Comunicarea unui act de procedură se face numai când este necesar pentru exercitarea unei căi de atac. Or, chiar admitând că și în fața Curții Constituționale s-ar aplica dispozițiile referitoare la recurs, încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare poate fi atacată numai o dată cu fondul.

În legătură cu susținerea că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra abrogării Hotărârii Guvernului nr. 1.295/1990, privitoare la taxa de timbru, se constată că excepția de neconstituționalitate invocată se referă la Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, astfel încât, în mod întemeiat, la judecata în fond s-a analizat numai constituționalitatea acestuia.

Susținerile potrivit cărora intimatul a fost obligat la plata taxei de timbru pentru transmiterea cauzei de la un complet la altul nu sunt cenzurabile de către Curtea Constituțională, iar afirmația că pentru promovarea recursului de față i s-a perceput taxa de timbru nu corespunde realității, conform art. 15 din Legea nr. 47/1992, cererile adresate Curții Constituționale fiind scutite de taxă de timbru.

Decizia atacată nu face nici o confuzie între dreptul constituțional la petiție și reglementarea accesului la justiție, reținând că, dacă primul este într-adevăr scutit de taxe, sesizarea instanței se face, în anumite cazuri expres prevăzute de lege, cu plata unei taxe de timbru, ceea ce nu încalcă prevederile art. 138 din Constituție, ele stabilindu-se prin lege.

Motivul de recurs, potrivit căruia excepția de neconstituționalitate a fost soluționată în lipsa punctelor de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, care au fost solicitate în temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, este neîntemeiat. Potrivit dispozițiilor legale, Curtea Constituțională este obligată, în cazul în care nu sunt aplicabile prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, să ceară punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, dar este îndreptățită să judece dacă aceste autorități nu au comunicat punctul lor de vedere până la judecarea cauzei.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20*)

din 30 ianuarie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Florin Bucur Vasilescu — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 29 noiembrie (dosarele nr. 1.283/1995, nr. 1.924/1995, nr. 3.009/1995, nr. 3.458/1995 și nr. 874/1996), din 3 decembrie 1996 (dosarele nr. 3.257/1995, nr. 3.465/1995, nr. 611/1996, nr. 613/1996, nr. 798/1996, nr. 1.158/1996, nr. 1.171/1996, nr. 1.189/1996 și nr. 2.243/1996) și din 4 decembrie 1996 (dosarele nr. 561/1996, nr. 766/1996 și nr. 843/1996), ale acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale, după cum urmează:

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă a fost invocată de Popescu Burileanu Sanda (Dosarul nr. 410C/1996), Iordăchescu Marina, Neculcea Alexandra și Neculcea Bogdan (Dosarul nr. 411C/1996), Georgescu Dinu, Manea Florica și Matic Constanța (Dosarul nr. 412C/1996), Teguiani Venera (Dosarul nr. 415C/1996), Popa Ileana și Holban Clementina (Dosarul nr. 416C/1996), Iordăchescu Marina, Neculcea Alexandra, Neculcea Bogdan, Cârciog Sanda (Dosarul nr. 420C/1996) și Teodorescu Alexandru (Dosarul nr. 422C/1996), pe motiv că acestea încalcă dispozițiile art. 16, ale art. 21 alin. (1), ale art. 51, ale art. 125 și ale art. 128 din Constituție, care consfințesc drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și principiul separației autorităților în stat;

— neconstituționalitatea prevederilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Roșeanu Mihai Viorel (Dosarul nr. 413C/1996), Boboc Juliette Helene, Namian Romeo (Dosarul nr. 419C/1996) și Gotesman Mariana (Dosarul nr. 421C/1996), pe motiv că încalcă dispozițiile art. 16, ale art. 21, ale art. 125, ale art. 128 și ale art. 130 alin. (1) din Constituție, deoarece Ministerul Public are posibilitatea de a declara recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile, fără a se stabili un termen, „încălându-se astfel principiul disponibilității și al stabilității relațiilor juridice“;

— neconstituționalitatea prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Mărgineanu Janetta Eugenia (Dosarul nr. 409C/1996), Pilat Maria, Pilat Radu Cristian și Pilat Ioana (Dosarul nr. 417C/1996), Iotzu Alexandru (Dosarul nr. 418C/1996) și Ball Monica (Dosarul nr. 413C/1996), pe motiv că încalcă dispozițiile art. 41 și ale art. 150 din Constituție, precum și principiul autorității de lucru judecat și al stabilității hotărârilor judecătorești, susținându-se, totodată, că hotărârile judecătorești nu pot fi atacate decât de părțile care au participat în procesul civil;

— neconstituționalitatea prevederilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă a

fost invocată de Costescu Cristina (Dosarul nr. 407C/1996), susținând că aceste texte încalcă dispozițiile art. 16, ale art. 21, ale art. 125, ale art. 128 și ale art. 130 alin. (1) din Constituție;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330³ alin. 2 din Codul de procedură civilă a fost invocată de Grigoriu Tudor și Grigoriu Celus (Dosarul nr. 408C/1996), pe motiv că încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, precum și „principiul stabilității în justiție și al autorității de lucru judecat“;

— neconstituționalitatea prevederilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ a fost invocată de Nanul Gabriela (Dosarul nr. 414C/1996), motivându-se că „admiterea recursului în anulare ar face ca nedreptățile regimului trecut să scape de sub controlul judecătoresc“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază excepțiile invocate ca neîntemeiate.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 408C/1996, nr. 409C/1996, nr. 410C/1996, nr. 411C/1996, nr. 412C/1996, nr. 413C/1996, nr. 414C/1996, nr. 415C/1996, nr. 416C/1996, nr. 417C/1996, nr. 418C/1996, nr. 419C/1996, nr. 420C/1996, nr. 421C/1996, nr. 422C/1996 și nr. 423C/1996 la Dosarul nr. 407C/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța, prin decizia de față, asupra tuturor excepțiilor.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Analizând excepțiile de neconstituționalitate invocate se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, și nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73/1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate, și a decis că prevederile art. 330¹ sunt neconstituționale, în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Rezultă că excepțiile de neconstituționalitate invocate în cauzele de față, referitoare la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile în limitele interpretării date, pentru că, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții

Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, o prevedere legală declarată neconstituțională printr-o decizie a Curții nu mai poate face obiectul unei noi excepții. Faptul că Decizia nr. 96/1996 a constatat neconstituționalitatea, în limitele interpretării date, nu conduce la o altă consecință, deoarece sensul deciziei este circumstanțierea legitimității constituționale a textului de lege respectiv. În acest sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995.

Referitor la dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea a constatat că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145

alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, astfel că excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi respinse ca vădit nefondate. De asemenea, urmează să fie respinse ca vădit nefondate și excepțiile privind art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții.

Se constată că asupra dispozițiilor art. 330 și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă Curtea s-a pronunțat tot prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, în sensul că ele sunt constituționale.

Cu privire la aceste prevederi legale nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea practicii Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate invocate de Costescu Cristina, Grigoriu Tudor, Grigoriu Celus, Mărgineanu Janetta Eugenia, Popescu Burileanu Sanda, Iordăchescu Marina, Neculcea Alexandra, Neculcea Bogdan, Georgescu Dinu, Manea Florica, Matic Constanța, Roșeanu Mihai Viorel, Nanul Gabriela, Teguiani Venera, Popa Ileana, Holban Clementina, Pilat Maria, Pilat Radu Cristian, Pilat Ioana, Iotzu Alexandru, Boboc Juliette Helene, Namian Romeo, Cârciog Sanda, Gotesman Mariana, Teodorescu Alexandru și Ball Monica în dosarele nr. 1.158/1996, nr. 1.171/1996, nr. 3.257/1995, nr. 3.465/1995, nr. 613/1996, nr. 1.189/1996, nr. 1.283/1995, nr. 2.243/1996, nr. 611/1996, nr. 798/1996, nr. 1.924/1995, nr. 3.009/1995, nr. 3.458/1995, nr. 561/1996, nr. 766/1996, nr. 843/1996 și nr. 874/1996 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

1. Dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

2. Dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993;

3. Dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 30 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 157

din 3 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Sitaru, și în lipsa celorlalte părți cu care procedura de citare a fost legal îndeplinită, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Nanul Gabriela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 20 din 30 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în sedința publică din 27 mai 1997, în care au participat următorii membri ai Curții:

Prin Decizia nr. 20 din 30 ianuarie 1997 s-a respins ca vădit nefondată excepția invocată de Nanul Gabriela, reținută ca neconstituțională, întrucât, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 145 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, astfel că excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi respinse ca vădit nefondate. De asemenea, urmează să fie respinse ca vădit nefondate și excepțiile privind art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții.

alin. 2, a art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin aceeași decizie, nr. 73/1996, Curtea a constatat că acestea sunt neconstituționale. Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă s-a reținut că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea a statuat că aceste prevederi sunt neconstituționale, în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii Nanul Gabriela a declarat recurs, susținând, în esență, că hotărârea completului de fond s-a întemeiat pe o decizie anterioară a Curții, fără a analiza și a răspunde care dintre cele trei puteri statale soluționează cauzele generate de încălcarea art. II din Decretul nr. 92/1950, deoarece art. 21 din Constituție prevede că puterea judecătorească are competență exclusivă de a soluționa litigiile privind drepturile, libertățile și interesele legitime ale cetățenilor.

Întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului „constată că excepția ridicată este nefondată”.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece Decizia nr. 20 din 30 ianuarie 1997 se întemeiază pe deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996, care, potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Constituție și ale art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Nanul Gabriela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 20 din 30 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2 – Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. – S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și relații comerciale, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.50.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.